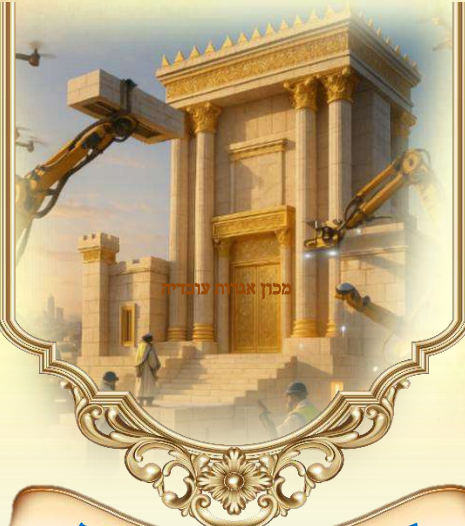

ר"ת	מזמרי שבת	כניסת שבת
20:48	20:09	18:56
20:45	20:11	19:13
20:45	20:10	19:13
20:45	20:11	19:13

הזמנים לפי לוח שנה של ישיבת ברית ה' חוץ מטבריה

ירושלים
תל אביב
נתיבות
סכריה

מבן אברהם עתידית

הר הבית והמקדש

בעידוד ת"ח וגדולי הדור

הר הבית והמקדש בפרשה

ה' אליהו ה' הי"ו

"כי אם אל המקום אשר יבחר י"י אלהיכם מכל שבטיכם לשום את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה" (דברים יב, ה)

תלוי בבית בנוי אלא בשכינה שנמצאת שם, ולהשתחוות לפני ה' שזה ג"כ חלק מהכניעה והביטול לה' יתברך, ועי"ז זוכה למידת הענווה והאמונה בה' כפי שהרחבנו בחוברת הרבה.

יש כאלה שדנים אם מותר לעלות להר הבית, ויש כאלה שדנים אם מצוה לעלות להר הבית, ויש כאלה שלא מבינים בכלל מה הדיון הרי זה בית המקדש! הבית של אבא שבשמים שמחכה רק לנו שנשוב אליו, וזה לא הגזמה לחזור שוב ושוב ולזעוק "עד מתי נמשיך להתכחש לכך שאנחנו כמו ידנינו ממשכים את החורבן בכך שאיננו רוצים לשוב לבית של אבא", ויש כאלה שאמרו לי שכואב להם שמדברים דרך הרגש, ושתי תשובות בדבר א. דרך השכל לא מבינים כי מתעקשים לא ללמוד ובכך להישאר בדעות הקדומות שכולם מכירים. ב. בדורנו רובם מחקו את הרגש וכמעט אינו פועל, אם בדור הקודם אני זוכר שבתשעה באב היו בוכים בבית הכנסת ללא בושה היום אני כבר לא רואה כאלה שבוכים ליד אנשים, בסתר ודאי שיש אבל בציבור כמעט ולא ראיתי, וזה מלמד על חולשה ענקית שבדור, שכביכול מי שמבטא רגשות הוא מסכן, וזה בדיוק ההיפך, כך ראינו בזהר כמעט בכל קטע 'בכה רבי שמעון', או 'השתטחו ובכו' או 'קמו ונשקו על ראשו' וכדו', אבל החולשה היא שמיצירת צורך להראות חזק מבחור, ונשחקנו מרוב צרות וכבר לא מתרגשים כ"כ לשמוע על עוד אחד שנהרג וכדו' בעוונותינו הרבים, ולכן דווקא צריך לעבוד להחזיר את הרגש לפעולה, ואם היינו באמת מרגישים את הצער של הקב"ה על כל רגע שאנחנו לא שבים אליו להראות לפניו בביתו, היינו ממהרים לעשות כל שביכולתנו שכל עם ישראל ישוב, וכמובן שאנחנו נעלה אבל לא נסתפק בזה.

וכבר אמרתי לאחד שהתנגד בעבר משפט פשוט, "אינני מבקש שתשנה את דעתך מאסור למותר, אלא רק שייכנס בך לפחות ספק אולי יש אמת במה שהוא אומר, ורק שלא תהיה בטוח כל כך בעצמך שרק אתה יודע את האמת והשני לא". ובשביל שלא יחשבו שאני סבור שרק אני יודע את האמת אז אומר שמתחילה לקח לי זמן רב לשנות את דעתי, ולא שיניתי את דעתי עד שראיתי שרבנים רבים סברו כך! ואחר כך גם הלכתי בעצמי לרבנים האוסרים ודברתי איתם ודנתי בסברות איתם עד שהשתכנעתי שהסיבות לאיסור אינם קיימות מדבריהם בעצמם, וכבר הזכרתי מקצת מהדברים בעלונים והשאר בחוברת 'והראינו בבנינו', ואני מבקש מכל אחד שנתקל בנושא הזה שיפתח את לבו וילמד את הנושא, וכדי להקל יש כבר ספרים וחוברות שסיכמו הכל ומי שמבקש ה' באמת צריך רק שירצה ללמוד ומשם הכל יתחיל להיפתח בעזרת ה' (וראיתי לאחרונה ספרים שיעצו לאור לנסות לערער על דברי הרדב"ז והפוסקים שהלכו בעקבותיו, ורק אומר שמי שילמד את דבריהם לעומק כבר ישתכנע לבד והכי מהר שיש לעלות, ואם עדין לא הבין שילמד מה שהשיבו עליהם, ועם מעט שכל והגיון בריא כבר יבין לבד).

מלשון הכתוב אנו למדים שנצטוונו לדרוש מקום השכינה - ולבוא לשם (כל מקום שנכתב בלשון ציווי בכל התורה כולה הוא מצוות עשה, אלא שתלוי לאיזה מצווה משתייכת במניין התרי"ג מצוות, וייתכן שמשתייכת למצוות 'ועשו לי מקדש' על דרך מה שנאמר (בספרי דברים פרשת ראה פיסקא סב) יכול תמתין עד שיאמר לך נביא? תלמוד לומר 'לשכנו תדרשו' - דרוש ומצא ואח"כ יאמר לך נביא וכן אתה מוצא בדוד וכו', ושם רואים שהמצווה לבנות מגיעה אחרי הדרישה שלנו ואח"כ הבנייה, א"כ היא חלק מהבניה). וע"פ מה שפסק הרמב"ם (פ"ו מהל' בית הבחירה הי"ד) שקדושה ראשונה שקידש שלמה את ביהמ"ק וירושלים קדשה לשעתה וקדשה לעתיד לבוא, וטעמו, **לפי שקדושת ירושלים והמקדש מפני השכינה ושכינה אינה בטלה** (והלימוד מפסוק זה הוא על דרך מה שלמדה הגמ' (סנהדרין יא:) שסנהדרין צריכה להיות יושבת דווקא בלשכת הגזית כדי שלשם יבוא עם ישראל לדרוש את ה' במקום השכינה, ולמדה מפסוק זה. ולשון הגמ' "כל דרישה שאתה דרוש לא יהיו אלא בשכנו של מקום", רש"י: ירושלים, והיא ביהודה. ורש"י על הפסוק שם בתורה ביאר: "לשכנו תדרשו" - זה משכן שילה. וא"כ נמצינו למדים שבכל מקום ששם נמצאת השכינה, במשכן או במקדש היכן שגילה לנו הקב"ה שזהו מקומו, לשם צריך לבוא ולדרוש, והיא מצווה חיובית בכל זמן ששכינה שמה (והרמב"ם הלכות בית הבחירה פ"ו הט"ו פסק ששכינה נמצאת גם היום, וכן דעת רוב הראשונים) א"כ יש חיוב לכל איש ישראל לבוא למקום השכינה הוא הר הבית.

וכן ביאר הרמב"ן (על הפסוק שם) וז"ל: וטעם "לשכנו תדרשו" - שתלכו מארץ מרחקים ותשאלו אנה דרך בית ה', ותאמרו איש אל רעהו "לכו ונעלה אל הר ה' אל בית אלהי יעקב" (ישעיה ב ג), כלשון "ציון ישאלו דרך הנה פניהם" (ירמיה נ ה). ובספרי (סב) "תדרשו" דרוש על פי נביא יכול תמתין עד שיאמר לך נביא? (הערה: כמו שרוצים לעשות בדורנו) תלמוד לומר "לשכנו תדרשו ובאת שמה" - דרוש ומצא ואחר כך יאמר לך נביא, וכן אתה מוצא בדוד וכו', **ועל דרך האמת "לשכנו תדרשו" - לכבודו תדרשו, ובאת שמה" - לדרוש את פני האדון ה' אלהי ישראל, וממנו אומרים חכמים "שכינה", עכ"ל.** ומדבריו למדים שזה כוונת הפסוק ללמדנו ולצוותנו לכבד את ה' יתברך ולבוא לחלות פניו שם ומשם היו זוכים החכמים ל"שכינה".

ובספורנו (שם) **ביאר וז"ל:** אותו המקום אשר יבחר ה' לשכנו - להיות שם משכן שמו - והוא שילה ובית עולמים: "תדרשו" - אל אותו המקום הנבחר **תדרשו להשתחוות ולהקריב**, כענין אליו גויים ידרשו: "ובאת שמה" - **לא שיבוא משכן שמו אליכם בכל מקום**, כמנהג עובדי עבודה זרה לאלוהיהם, עכ"ל. וזהו בעצם חלק בלתי נפרד מהכניעה הנדרשת מכל יהודי להיות עבד נאמן לה' ולעשות מה שמצווה ולבוא אל ה', ולא לחשוב ח"ו שה' הוא שיבוא אלינו ונעבוד אותו כאן בנחות שלנו בבית הכנסת ליד הבית וכדו', אלא נצטוונו לבוא דווקא לשם אל 'המקום', וזה לא

סיפורים ומאמרים

הר' עובדיה י'. מוזקן הספר אגרות עובדיה - המקדש בהר ציון

התורה ציוותה "לשכנו תדרשו ובאת שמה"... אבל הנביא מוכיח אותנו

"ציון היא דורש אין לה" מה עכשיו אנחנו עושים???

משהו מוזר קרה ביהדות בדרכה חזרה לארץ, אלפי שנים בכינו, שפכנו דמעות על נהרות בבל, נשבענו "אם אשכחך ירושלים", ושינונו מדי יום את הציווי האלוקי החד-משמעי: "כי אם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִקְחֶה ה' אֱלֹהֵיכֶם מִקֵּל שִׁבְטֵיכֶם לְשׁוֹם אֶת שְׁמוֹ שָׁם – לְשַׁכְּנוֹ תִּדְרְשׁוּ וְיָבֹאֶת שְׁמִי" (דברים יב, ה).

הפלא הגדול הוא שבשני וחמישי עלית כהן מסתיימת במילים: "וירשתם אותה וישבתם בה", ועליית לוי מסתיימת: "לשכנו תדרשו ובאת שמה", ועליית שלשי מסתיימת: "והניח לכם מכל אויבכם מסביב וישבתם בטח".... **התורה אומרת ומלמדת אותנו מה הדרך להתקדם לחיים טובים וקיום המצוות בימינו**, שתחילה אנחנו נעלה לארץ ישראל (וירשתם אותה וישבתם בה) כפי שבאמת היה, ואח"כ "לשכנו תדרשו ובאת שמה" – כפי שחובתנו ממש עכשיו לעשות, ויש כאלו שממש עושים זאת ולומדים ועולים להר הבית, ובסוף יגיע הרגע שכולם מחפשים – "והניח לכם מכל אויבכם מסביב וישבתם בטח".... כולם מדברים על טילים ופיגועים ומחבלים ו... ו... והפתרון לכך מגיע מיד אחרי שנקיים "לשכנו תדרשו ובאת שמה", שאחר כך מגיע הפסוק של וישבתם בטח. זה דבר שאנחנו צריכים לחשוב עליו.

והנה, ברגע שהר הבית לפנינו והדרך פתוחה – פתאום גילינו עד כמה נוח להתחבא מאחורי פלפולים, תירוצים ופחדים, הפכנו את ה"ציפייה למשיח" לתירוץ לא לעשות כלום, ואת המצוה של "מורא מקדש" לחרדה שמרחיקה מהמקדש, הפכנו את "מורא מקדש" למורא מלבוא למקדש, אבל הבעיה שה' לא ביקש שנבחר ממנו, הוא ביקש שנטהר ונעלה – "לשכנו תדרשו ויבא שְׁמִי", הרבה יותר קל למכור ספרים על געגועים למקדש מאשר ללכת 10 דקות ברגל אל מקום המקדש, **הגיע הזמן שנפסיק ליהנות מהגעגוע – ונתחיל לממש אותו.**

חמש פעמים ביום אנחנו מתפללים "ותחזינה עינינו", אבל כשהעיניים יכולות לראות את עבודת הקרבנות ואת הקדושה – אנחנו עוצמים אותן חזק, רוב העולם בקושי מתחבר ללימוד קורשים, זה מפני שלומדים על יבש ולא למעשה, אבל כשתעלו להר תראו כל משנה בזבחים תבער בכך כאש, מסיבה פשוטה – שאתם תרגשו שזה אפשרי מאוד שכל "זבחים" לא יהיה רק בספר או בתמונה אלא הלכה למעשה של ממש, אנחנו נוסעים עד קצוות תבל לקברי צדיקים, ומדלגים על המקום שבו שורה השכינה עצמה, נכון, ללכת לקברות צדיקים

להתפלל ולבקש שימליצו טוב בעדנו זה מעלה חשובה, אבל חייב לזכור בסוף שהם עבדי הקב"ה, והר הבית זה הקב"ה בעצמו, וא"כ לבוא בטהרה לבקש מה' במקום הכי קדוש זה הרבה יותר קודם, צעד אחד בטהרה על הר הבית שווה אלף מאמרים על הכיסופים אליו, הזמן אוזל – וההיסטוריה תתעד מי דרש את ציון ומי בחר להישאר בחוץ, **עלינו ללמוד את ההלכות ולעלות להר בית ה', הלכות טהרה אינן מונע – הן הדרך והשער להיכנס, התורה ציוותה "לשכנו תדרשו ויבא שְׁמִי" הדרשה פירושה ליזום, לחקור, לבקש ולהתאמץ.**

התורה אינה אומרת "כשיבוא הנביא או המשיח – תתעוררו". היא אומרת את ההפך הגמור: אתם תדרשו תחילה, תראו רצון ומסירות נפש, ומתוך הדרשה שלכם מלמטה – תבוא ההתגלות מלמעלה, "ציון היא, דרש אין לה" (ירמיהו ל, יז) זה לא המצאה, זה נבואה של נביא שאומרת על המציאות של ימינו, ומה דורשים חז"ל במסכת ראש השנה: "מכלל דבעיא דרישה!" (מכאן שהר ציון השמם צריך לדרשה שלנו). לתקן את "דורש אין לה" ולקיים "לשכנו תדרשו" ולעלות להר הבית לדרוש את בנין בית המקדש.

הרבה טועים וחושבים שהרבנים נגד קיום מצוות התורה בהר הבית, אבל זו טעות גדולה, כי כל ההתנגדות זה על עצם העליה להר הבית כשאי אפשר לקיים את המצוות דא' שיש שם, כי הממשלה לא נותנת לנו, אבל אין רב בישראל שאוסר לקיים מצוות התורה שם !!!

רק לידיעה בהר הבית מתקיימות כ 200 מצוות של התורה, יהודי שאומר שאינו שומר את המצוות, צועקים עליו שהוא רפורמי, ומה עם יהודי שאומר שלא צריך לקיים את 200 המצוות של הר הבית, איך הוא נחשב דתי? איך נחשב צדיק? אנחנו צריכים לעשות על זה תשובה גדולה ולקיים את כל המצוות שבתורה וגם אלו שבהר הבית, וכאמור אל יטעו האנשים שח"ו הרבנים מתנגדים לקיום אותם מצוות, אלא הם פשוט ממתנינים שהממשלה תיתן לנו אישור לקיים אותם, יש רבנים שכבר מסכימים להקריב היום קרבנות אך לא מאשרים כעת לפרסום.

ולכן חובתנו כולנו לעלות ולהראות בחצרות הקודש, וכך נזכה לראות מהרה כהנים בעבודתם, וישראל במעמדם, ולויים בשירם וזמרים, אמן כן יהי רצון.

רגע לפני שהספר יורד לבית הדפוס

הספר שיחזיר את הר בית ה' לכל בית מוכן להדפסה, אך חסר לנו את הצעד האחרון כדי להוציאו לאור, תרומה אחת שלכם מכניסה אותך כשותף ניצחי לבניין המקדש והר הבית, אנחנו זקוקים לכמה צדיקים שמחפשים זכות עצומה שאין לתאר, להשלים את הסכום שחסר ע"מ להדפיס את הספר!

הספר מקיף ומבדר את חובת בנין ביהמ"ק בימינו, העליה להר הבית, ומקום המקדש המדויק, הספר מעניק תשובות לכל השאלות, החששות, והספקיות בדורנו. משולב במאות תמונות חדשות ונדירות בכל הנושא

הר הבית והמקדש. לתרומות ניתן להתקשר לפלפון או למייל: a0583229745@gmail.com

אנחנו מתפללים מידי יום על בית המקדש, אך קשה כיצד א"כ אומרים עלינו "ציון היא דורש אין לה"? למה אומרים כך? הרי תראה כמה תפילות וסגולות ויחודים עושים למען בית המקדש? אך מה שכנראה יש לומר שאנחנו מקבלים מפתחות להר הבית לעלות לשם, כדי שנוכל לקחת את הישועות שבאו מהתפילות שלנו, אך אנחנו ממשיכים בדרכנו כאילו מאומה לא קרה, המפתחות מעל ראשינו השערים פתוחים מול עינינו ואנחנו רצים איש לביתו, המסקנה הברורה היא לדרוש לציון זה לא בדיבורים ובדמעות למטה בלבד, אלא בצעדים בראש ההר, הר הבית מחכה רק לנו באו ונעלה!!!

בתמונה: עם ישראל מכל המגזרים באים לקיים את ציווי התורה "לשכנו תדרשו ובאת שמה" שנקרא בפרשת השבוע. אמנם יש כאלו שזה משפט חשוב אך לא מעשי, אולי יש שגורסים אחרת חס ושלום, כתוב: "לשכנו תדרשו ובאת שמה", ולמרות זאת שזה ציווי התורה לפי מעשיהם של כמה אנשים נראה כאילו הם גורסים לשכנו תדרשו ואל תבוא שמה ח"ו, אבל האמת היא שאנחנו צריכים להתחזק לקיים את זה, נכון יש הרבה דברים שצריך להתחזק בהם, אבל זה לא פוטר אותנו מזונו את הדרשה למקדש והר הבית, אלא חובה עלינו ללמוד על מקום המקדש, ועל העליה להר הבית, אם תלמד אתה תגלה דברים שלא תמיד ידעת אותם, האם חשבת פעם שיש בגמ' מ"ד שאומר שלא היו 12 מרגלים בכניסה לארץ אלא 24 מרגלים (ראה בשה"ק 'אמרת אעלה בתמר' ח' ברכות דף כא:), האם ידעת שיש בגמ' מ"ד שאומר ששני ארון הברית היו, האם ידעת שיש רב גדול שהתנגד מאוד לעליה להר הבית ולמרות זאת הוא בעצמו היה עולה? יש דברים שלא ידעת או לא שמעת, אבל אם תלמד תגלה דברים אחרים.

אני יושב ועוסק בתורה ופטור מלעזור לעניים!

שלך רש"י התכוון 'ושמרתם - זו משנה (הלימוד), ועשיתם - כמשמעות, שמלבד השינון יש לקיים בפועל! "כי הוא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים" - שמתעם זה דווקא אתם זכיתם לקבל את התורה ולא האומות.

ענה הנו"ב: "אכן צדקתם בדבריכם שחובה על כל אדם מישראל לקיים את המצוות בפועל, אך אין דרכי לעסוק בעצמי במלאכה זו, ומוטב שתלכו אל דייני העיר והם יעשו כבקשתכם". לאחר שעה קלה חזר הרה"ק מפשיטובקה ואמר לנו"ב: הייתי אצלם ולדאבונא מצאתי שכולם אינם דוברי אמת. ולפליאת הנו"ב על הדברים החריפים הסביר: הראשון אמר שאין לו כח לזה: השני אמר שבזיון הוא עבורו קיבוץ נבכות: השלישי אמר שאף אם ילך איחי לא ישיג כלום עבורי כי אין דרכם של בני פראג לפזר ממנום לצדקה.

שאלו הנו"ב ומניין לך ששקר הם דוברים? ומדוע לא תדנום לכך זכות? נענה הרה"ק מפשיטובקה ואמר: אין אני יכול לדנום לכך זכות שכן הכתוב מכחישים, שנאמר (משלי כא כא) רדף צדקה וחסד ימצא חיים צדקה וכבוד" א"כ כיצד אפשר לטעון שאין כח הרי ימצא חיים" כתיב. או לטעון שיהיה בזיון מזה, הרי ימצא כבוד כתיב. או שלא יהיה נדיבים שיתרמו הרי ימצא צדקה" כתיב.

כך הבין הנודע ביהודה שאדם גדול עומד לפניו המשתייך לעדת החסידים, ולמעשה מטרתו שונה ממה שדיבר לפניו, ושאלו שוב ושוב "אמרו נא לי לשם מה באתם אלי?" מתחילה אמר שבא ליישב לו את כל קושיותיו, ולבסוף אמר שברצונו למסור דרשה לרבים בבית הכנסת הגדול של פראג. נאות הנו"ב לבקשה זו ואמר: "מנהג הרבנים שנותנים מראה מקומות לפני הדרשה ע"מ שהלומדים יוכלו להכין את הדברים ולהתפלפל עמו בשעת הדרשה", אמר הרה"ק מפשיטובקה שנכון הוא לדבר בכל מקום שיאמר הרב. השתומם הנו"ב "היתכן שאדם ישלוח בכל התורה כולה?", עמדו שם תלמידיו של הנו"ב והציגו שיפתחו גמרא ועל מה שיפתח ידרוש, וכך עשו.

הסוגיא שנפתחה היתה בבבא בתרא בדף י' ע"א, "הוא היה אומר, עשרה דברים קשים נבראו בעולם: הר קשה - ברזל מחתכו, ברזל קשה - אור מפעפע, אור קשה - מים מכבים אותו, מים קשים - עבים סובלים אותו וכו'. שאלו תלמידי הנו"ב הגם על גמרא זו ותכלו לדרוש? נענה להם הרה"ק מפשיטובקה בראשו. היה הנו"ב מהרהר האם ללכת לשמוע דרשה זו, שכן מאן יימר שאכן יעלה בידו ושמא יבואו שניהם לידי בזיון. שאלו הנו"ב: האם תואיל לדרוש כאן בבית?

אמר הרה"ק מפשיטובקה רצונו של אדם זהו כבודו. פתח ואמר 'הר קשה - ברזל מחתכו, היינו, בסוגיא של 'השוטח לשם הרים' יש כהנה

המשך בעמוד הבא

בדורות הקודמים ביום שהיה יוצא ספר חדש לאור עולם היה ממש יום חג, שכן ספרים היה מוצר יקר המציאות, כזה היה ספרו של תלמיד הבעל שם טוב רבי יעקב יוסף מפולנאה מחבר ספר 'תולדות יעקב יוסף', שכולו אמרות ששמע מפיו רבו אור ישראל הבעש"ט הקדוש, כידוע, לדרך החסידות כמו מתנגדים רבים, שכן דרך זו הייתה חדשה ולא מוכרת ורבים ראו בה ממשיתים של המשיחיות שקר המוכרת לראונו עולם, גם 'הנודע ביהודה' רבי יחזקאל לנדא זיע"א שהיה רב העיר הגדולה פראג התנגד לדרך זו, לפי שחש מהדרך הזוהר לתפיסה המוכרת בציבור יראי ה', בהגיע הספר החדש לעירו נודע לו הדבר ומיהר לצוות לקנות את הספרים ולהביאם אליו, על מנת שלא לגרום נזק למוכר, אך בדעתו היה שיש לשרוף את הספרים אם כי הסתפק כיצד לנהוג, בשמים גילו את כוונתו לצדיק רבי יעקב יוסף שהיה כבר בעולם העליון, והצדיק פעל בשמים ובא בחלום לגאון רבי יעקב שמשון משפיטובקה שהיה מתלמידיו, גאון עצום בתורה ורויה, בבקשה שילך אל ה'נודע ביהודה' וישנה את דעתו על תורה נשגבה זו ויניאו ממחשבתו לשרוף את הספרים.

הגאון קיבל את בקשתו, ובחכמה חישב שיבוא אליו כעני פשוט ולא יגלה את גדולתו בתורה על מנת שכן יוכל למושכו בדברים, בהגיעו אל הנודע ביהודה פנה אל הרב ואמר לו: עני ואביון אנוכי מבקש אני שהרב בעצמו יסייע לי למצוא אכסניה ואף ידאג לי לצדקה. ענה לו הרב: 'הקשית לשאול בבקשתך זו', שאלו הרה"ק משפיטובקה: "מפני מה אין אתם נוהגים כבוד במי שעומד לימיני?"! הנודע ביהודה לא הבינו: "מי עומד לימינכם הרי אין אני רואה אף אחד?" הרצין הרה"ק משפיטובקה "הרי מקרא מפורש הוא בתהילים (קט ל), "אודה ה' מאד בפי ובתוך רבים אהללנו - כי יעמוד לימין אביון", הקב"ה עומד לימין האביון!

ענה הנו"ב: "אני יושב ועוסק בתורה והרי אמרו חז"ל תלמוד תורה כנגד כולם, ולכן פטור אני להתעסק עם עניים וצרכיהם". אמר הרה"ק משפיטובקה "מה תאמרו על הפסוק (דברים יד ו) 'ושמרתם ועשיתם כי הוא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים', ופירש רש"י: "ושמרתם - זו משנה, ועשיתם - כמשמעות". ולכאורה אם רש"י לא בא להוסיף כלום על פירוש המילה 'ועשיתם' למה היה צריך לכתוב 'כמשמעות' כשכבר לבד נבין שהכוונה כמשמעות? אלא שפירוש הדברים ע"פ מה שאמרו חז"ל בגמרא (ע"ב:) "א"ר יוחנן מלמד שהחזירה הקב"ה על כל אומה ולשון ולא קבלה עד שבא אצל ישראל וקבלה", ואמרו חז"ל שבני ישמעאל שאלו מה כתיב בה ואמר להם 'לא תגנוב', אמרו לא רוצים, ובני עשיו אמר להם כתיב בה 'לא תרצח' ואמרו לא רוצים, עד שבני ישראל אמרו 'נעשה ונשמע', ואם אכן תלמוד תורה כנגד כולם ואין צריכים לקיים את המצוות בפועל, מדוע לא הסכימו אומות העולם לקבל את התורה על מנת ללומדה בלבד אך לא לקיימה? ! אלא ודאי

עלייתי ונשענתי

מאות הר' אליהו הי"ד

בשבע שער זכינו לראות שוב את חיבתו של הקב"ה לבאי ביתו וקרו כמה וכמה ניסים אבל בכל שבע נביא רק אחד, כי לא הניסים הם המטרה אלא קרבת ה' היא העיקר, והניסים שה' עושה נועדו רק להראות לנו את חיבתו: בעלייה שעלינו היה אברך שהתקלקל לו בבית אחד הברזים והכלו לראות ברו חדש בחנות, אבל המחיר היה יקר 5000 ש"ח שזה הרבה לאברך, אבל אחרי העלייה אמר לי אני יודע בברור שמעכשיו הכל יתחיל להסתדר, ובאמת שעה אחרי שחזר לביתו, אביו מתקשר אליו ואומר לו שחבר קנה שני ברויים ולא רצה אותם לבסוף ושאל אם הוא רוצה, ובאמת קיבל בדיוק את הברו שהיה צריך, ומה שראה קודם ולא קנה ה' הביא עד אליו וללא תשלום! זה מה שנקרא לראות חיבת ה' לבאי ביתו.

הלכות קודם עליה להר הבית

בעל קרי אסור מן התורה להכנס בהר הבית עד שיטבול, ולכן חייב כל אדם טרם כניסתו להר הבית לרחוץ כל גופו במים חמים, ולחפוף שערו קודם שטבול, ולבדוק ולעייין בכל גופו שאין לו זיעה ושאר חציצה, וכן לבדוק שאין לו קשרים בשערות או בזקנו קודם שטבול. ורק דברים שדרך להקפיד עליהם יש להסיר לגמרי שלא יהיו לו חציצה, אבל אם לא רגיל להסיר את אותם כתמים שיש עליו כשיש לו אירוע חשוב אינם חוצצים. והטבילה במקוה היא רק במקוה שכשר לטבילה דא' - שמועיל הלטות גם לגשים.

העלון מוקדם

להצלחת וישועה: חיים ורמי בני יפה בכל העניינים. יעקב ומשה חיים בן אסתר. להצלחה בכל העניינים: הרב דוד שרז וב"ב מטבריה, וכן אברכים ת"ח מירושלים ומהעיר 'מעלות' רבני ברק. ועוד, שמדפיסים את העלון מידי שבע במאות עותקים לזיכוי הרבים! וקנאת סופרים תרבה חכמה... כל אחד מוזמן לזכות לשלוח בקשה במייל ולקבל את העלון ולהדפיס בעירו, וזוכה במאות שעות של תורה.

דרושים מהזיקים להצטרף בשותפות הפצת העלונים שמוזפסים במאות עותקים

בכמה מקומות בארץ ב"ה לזיכוי הרבים ניתן להתקשר לפ"ל: 054-8406387

ניתן להקדיש להצלחה לרפואה לזרע"ק ולחבדיל לע"ג... ורבים ראו ישועות...

לקבלת העלונים, להפצה, הערות והארות ותרומות ניתן לפנות במייל: a0583229745@gmail.com

תמונות השבוע

כפי שכבר כתבנו כמה פעמים שום דבר לא קורה לבד אלא אנחנו חייבים לעשות השתדלות מעשית מצידנו, אבל אסור לנו להתיימש, כי לפעמים רואים עוד רבנים שגם הם רק בגיל מאוחר למדו את הסוגיה של עליה להר הבית והחליטו שזאת האמת שחייבת עכשיו להיעשות, בתמונה: המקובל הרב מרדכי שריקי שליט"א ראש מכון הרמח"ל בירושלים, מצטרף ועולה להתפלל בהר הבית, הרב עלה עם כמה אברכים ועם רבנים נוספים, ואף בירך שהחיינו על שזכה להגיע ליום זה להכיר באמת ולקיים את רצון ה', והרב אמר: שבימים אלו השמחה הגדולה שיש לשכינה זה שבאים אליה לבית ה', ולכן תלמד ותבוא גם אתה להר בית ה' ואל תשאר מאחורה... אל תשאר האחרון שנזכר אחריו...

המשך הסיפור בענייני המקדש

וכנה קושיות, שאפשר ליישבם עם הסוגיא של 'נכסי צאן ברזל' והיה האורח מפלפל בכח גדול כשהוא מערים קושיות ומפליא פלאות ליישבם. כך במשך עשרה ימים. ככלות עשרת ימי הדרשה, חזר הנודע ביהודה ושאלו: הלא עתה תואילו לומר לי מי אתם ומה מבושכם? באותה שעה נענה האורח ואמר, שמי יעקב שמשון מפשיטובקה, ואני זעירא דזעירא דמן חבריא קדישא המחזיקה בתורת החסידות, אנכי מקטני התלמידים של הרה"ק רבי יעקב יוסף מפולנאה. וההכרח לא יגונה שבאתי הנה כדי שמתוך כך תוכלו להבין את עוצם תורתו וקדושתו של מחבר הספר 'תולדות יעקב יוסף'. והיות שאלי דבר יגונב, שיש ברצונכם לדון את הספר הנעלה והקדוש הזה לשריפה לא נותרה לי ברירה אלא להגיע לכאן כדי להודיע לכם מי הם בעלי הדברים ומה רב גודלם ותקפם בתורה ולהזהירכם שלא יעלה בדעתכם לעשות כן. תיכף משמע הנודע ביהודה את דברי הרה"ק מפשיטובקה לקח את הספר מהמקום שהיה מונח שם, והגביהו ונשקו בפיו, והאמת והשלום אהבו.

מוסד השכל

התנגדות לדרך חדשה שבאה לעולם היא נובעת ממקום טוב, אבל, אם לא יודעים באמת מה עומד מולך לבסוף יכול להתברר כי כל הפגמים שמצאת בדרך השונה ממך הכל היה בדמיון, ויותר מכך, יכול להיות שבגלל ההתנגדות הזו אולי גם מנעת אחרים מלהכיר את האמת, ובסוף תמיד האמת תצא לאור, והאמת לעולם עומדת, רק תלוי מתי אתה תחליט לבטל את כל הדעות הקדומות שיש לך ולראות 'אולי' יש כאן אמת, ברגע שלא תיצור חומה בצורה בדעתך לחינם ורק תסתפק אולי מה שחשבת לא כ"כ נכון מייד האמת תתיישב בלבך כי לאמת יש כח, וכשתגלה את האור הנפלא של בית המקדש שנמצא בהישג ידך, מה שכל הדורות חלמו שיוזכו לכך, אני בטוח שלא תעזוב אותו לעולם. מלבד זאת נראה לי שדברי רש"י: 'ושמרתם ועשיתם - כמשמער', מזכירים לנו לקיים! ולא להסתפק רק בלימוד, אחרת אין שבח בזה שקיבל את התורה כי את זה גם אומות העולם יכלו לעשות! והמצוות הרבות שמקיימים רק בהר הבית עדיין מחכות...

למה אנחנו סובלים? למה הזניאנו?

הר' עובדיה י' הי"ד

מתוך הספר אגרות עובדיה - המקדש בהר ציון
להשתתפות בהוצאות הספרים ולהקדיש לע"ז או העלחה
יש לפנות למייל שבתחתית העמוד

רבים מאיתנו נמצאים בארץ ישראל למרות שיש כאלו שמתנגדים לעצם זה שגרים בארץ, ואם אנחנו מבינים שצריך לעלות לארץ, וכן גדולי דורינו הפוסקים כתבו שצריך לעלות לארץ, והוסיפו גם שאפי' אם אבא שלך או אמא שלך או אפי' אב ביי"ד יאמרו לך - לא לעלות לארץ, אסור לך לשמוע להם, (כמו שכתבו כמה פוסקים), א"כ השאלה הקשה ביותר היא בשביל מה הקב"ה העלה אותנו לארץ? אם הוא הביא אותנו לכאן ואנחנו סובלים בפיגועים וצרות ומלחמות ו... א"כ למה הביא אותנו? למה??? והאמת שמציאות זו לא חדשה כלל, כי בבית שני אחר שעלו לארץ הגיע עליהם הרבה צרות והם לא רצו להתבונן למה, עד שהגיע הנביא ואמר להם תפסיקו לסבול ותחילו לזוז ותלכו לבנות את בית המקדש, וכך כתב הרד"ק (חגי פ"א פ"ב) וז"ל: "ולפי שבטלו צרי יהודה מהם בנין הבית כל השנים שעברו נואשו העם מבניין הבית והיו אומרים עדיין לא הגיע עת הבניין... והיה להם לדעת כי לא לחינם העלה האל מהגולה, ואע"פ שלא אמר להם הנביא עדיין היה להם להחל מעצמם ולהתעורר על הדבר... והיה להם לדעת כי זה עונשם על שהיו נואשים מבניין הבית (ולא בונים מעצמם)... עכ"ל. כמה דבריו נוגעים אלינו בימינו שלא לחינם עלינו לארץ לאלפים ולרבבות, וכל זה מסיבה אחת, שגם היום עלינו לקום ולבנות את בית המקדש ולא להמתין לאף אחד, לא לשמים שיורידו ולא לנבואה שתתנבא, כי גם היום בעוה"ר נענשים על זה שאנחנו לא בונים.

ועוד ראה בדברי הרמב"ן שכתב (במדבר פ"ה פ"כ) "והנה אין בכל משפטי התורה דבר תלוי בנס זולתי העניין הזה (שתיית הסוטה מים המארים) שהוא פלא ונס קבוע שיעשה בישראל" וכו' עכ"ל.

הרמב"ן כותב לנו אין שום מצוה תלויה בניסים, אלא את כל המצוות הם רק בידנו ובמעשנו, אא"כ אלו שאומרים שביהמ"ק רק ירד מן השמים יבואו ויאמרו שהרמב"ן "שכח" ח"ו שיש מצוה שבטלה מן התורה - וזו מצוות בנין בית המקדש, שהוא כן תלוי בנס, אך מ"מ הדברים ברורים ופשוטים, ודבריו נכונים ונאמנים, רק שאנחנו לא מוכנים לעשות כלום ולא להתאמץ ולומר שיש אחרים שיטפלו בזה... וכדי להצדיק מעשינו מצאנו "פירושים ותירוצים" למה היום יש לנו פטור ממצוות אלו...

למעוניינים לשיעורים בענייני הר הבית 054-8406387
בכל שבוע יש אפשרות להצטרף לנסיעה להר בית ה'
(בזריזות) לאחר טבילה במקווה.
למעוניינים מתיבות: 054-8406387
למעוניינים מבני ברק: 055-6764266